A Madame la Comtesse L. de Mercy-Argenteau.

LA TOMBE ET LA ROSE.

(СПРОСИЛА РОЗУ МОГИЛА)

Paroles de V. Hugo. Musique de C. Cui.

Andantino.

CHANT.

PIANO.

p mf

La tom_be dit à la ro_se: Des pleurs, dont
Спро_си_ла ро_зу мо_ги_ла? Изъ слезъ ро_

l'on_de l'ar_ro_se Que fais_tu, fleur des a_mours? La ro_se
сы жемчужныхъ что тво_ришь ты цвѣтокъ лю бви? А та спро_

dit a la tom_be: Que fais_tu de ce qui tom_be Dans ton gouf_
си_ла мо_ги_лу: Что тво_ришь ты съ тѣмъ кто из_че_знетъ въ вѣчномъ су_

Pochissimo meno mosso

p

m.g.

fre ou_vert tou_jours? La ro_se dit: tombeau som_bre,
мра_кѣ тво_емъ? Ска_за_ла ро_за: о: мо_ги_ла,

De ces fleurs je fais dans lòm_bre Un par_fum d'am_bre et de miel! La
Изъ тѣхъ слезъ я расто_ча_ю чу_дный а_ро_матъ въ тѣни Мо_

tom_be dit: fleur plainti_ve. De chaque â_me qui m'ar_ri_ve,
ги_ла ей: о, цвѣ_то_чекъ! Э_ти ду_ши превра_ща_ю

Je fais un an_____ge au ciel.
я въ свѣ_тлыхъ а_______нге_ловъ.

m.d. p pp